

Paarden hebben geen geheimen voor Wendy

Spreken met *paarden*

Paardenfluisteraars, ze zijn uiterst zeldzaam, maar geloof ons : ze bestaan echt. Niet alleen in de gouden bestseller van Nicholas Evans, maar ook bij ons. Mensen, zoals Wendy van de Velde uit Mol, die zonder woorden, maar met subtiele lichaamstaal, met paarden communiceren. Wie haar tien minuten aan het werk heeft gezien, zal die tien minuten nooit meer vergeten.

Wendy van de Velde was amper acht toen ze reeds als een echte amazone pony reed. Lichtjes tegen de zin van pa en ma, die geen affiniteit met paarden hadden en de passie van hun oogappel een gevaarlijk gedoe vonden. De kleine meid liet zich echter niet van de wijs brengen en de familie werd meegesleept door het enthousiasme van dochterlief, die al gauw bekkers en wimpels thuisbracht.

Zware val

Tot ze op ponykamp in de Ardennen een lelijke tuimeling maakte. Een begeleider gaf haar behulpzaam een zetje om op haar ongezadeld paard te stijgen, maar dat pakte compleet verkeerd uit. Het dier ging helemaal rechtop staan en Wendy smakte zwaar tegen de grond en tot overmaat van ramp viel haar paard pardoes boven op haar. De gevolgen waren niet mals. Ze werd in allerijl naar het ziekenhuis gevoerd en nadien overgebracht naar Leuven. Haar rug was gebroken en het was zeer de vraag of het ooit nog goed zou komen, of ze ooit nog zou kunnen lopen. Maar het geluk koos haar kant. Zes maanden later was Wendy volledig hersteld en vastbesloten om spoedig weer in galop te gaan !

70 miljoen jaar

Wendy en haar paard vormden een onafscheidelijk duo, tot het zes jaar na het ongeval in de Ardennen opnieuw lelijk mis ging. Tijdens een onschuldig ritje door het bos maakte ze een nieuwe zware val. Weer op haar rug, precies op de plek die destijds zo fel gehavend werd. Dit keer bleven de fysieke gevolgen gelukkig beperkt, maar mentaal was de veer gebroken. "De schrik zat er toen serieus in", lacht Wendy. "Ik bleef mijn paard vanzelfsprekend met liefde

verzorgen, maar het zadel bleef aan de muur en ik met mijn voetjes op de grond. Maar goed, ik mocht dan wel te voet staan, na korte tijd be-

Mensen moeten zich aanpassen aan hun paard, niet omgekeerd. Paarden zijn ook niet koppig of humeurig en ze hebben beslist geen slecht

"Mensen moeten zich aanpassen aan hun paard, niet omgekeerd"

gon ik stapels boeken te lezen en binnen- en buitenlandse cursussen te volgen. Om letterlijk alles over paarden te weten te komen. Zo leerde ik ook Bert Swennen kennen, een Europese autoriteit inzake paardengedrag, die vanaf januari te zien zal zijn in het VTM-programma 'Vinger aan de poot'. Tot mijn verbazing wist Bert me haarscherp uit te leggen wat er tien jaar eerder in de Ardennen eigenlijk was misggaan. Door het lichte zetje kwam ik nogal bruusk in de nek van mijn niet gezadeld paard terecht, waardoor het dier zich in hoge mate bedreigd voelde. Omdat het niet kon vluchten, ging het in een reflex rechtop staan. Paarden werden van in de oertijd immers belaagd door roofdieren, die hen steevast in de nek aanvielen. Het instinct van paarden is daar nog altijd op ingesteld, dat zit voor eeuwig in hun genen. Niet verwonderlijk wanneer je weet dat het paard reeds 70 miljoen jaar op aarde verblijft en slechts 6.000 jaar gedomesticeerd is.

Paard is onschuldig

Mijn rijdier reageerde dus gewoon uit zelfbehoud. Laat er ook geen twijfel over bestaan : wanneer er een ongeval gebeurt, is dat nooit de schuld van het paard. Altijd gaat er een fout of een misrekening van de ruiter aan vooraf.

» Wendy stuurt haar paard met haast onzichtbare lichaamstaal

karakter. Dat zijn alleen maar menselijke ondeugden die we het dier lichtzinnig aanmeten. Omdat we het paard onvoldoende begrijpen of omdat het paard ons niet begrijpt."

Horsemanship

» Wendy van de Velde spreekt de pure taal der paarden

U kent ongetwijfeld het verhaal van het bloed dat kruipt waar het niet gaan kan. Zodoende zit Wendy intussen al heel lang weer te paard. En veel meer dan dat. Met Aneto Foresta heeft de jongedame vandaag een eigen opleidingscentrum waar ze paarden en ruiters professioneel begeleidt. Ze organiseert cursussen, leidt workshops en met 'equi-healing' herstelt ze mensen hun zelfvertrouwen en brengt ze weer in balans. Bovendien leert ze mensen – individueel of in groep – de paardentaal in zijn meest zuivere vorm. Wie Wendy aan het werk ziet, met eender welk paard, kan zijn ogen niet geloven. Zonder één woord, met nauwelijks merkbare gebaren stuurt ze het dier in vrije loop, in elke richting. Met grote of kleine stappen, soms trager dan weer sneller, van stap in draf, van draf in galop en weer terug.

Pure magie vinden wij. "Neen, zeker niet", glimlacht Wendy. "Dat is dus wat men paardenfluisteren noemt. Een prachtige, maar volkomen foute benaming. Er wordt tijdens de sessie immers geen woord gesproken, dat leidt het paard alleen maar af. Communiceren met een loslopend paard doe je uitsluitend met je lichaam. In onze omgang met paarden staat Natural Horsemanship dan ook centraal. Wil je succesvol zijn met je paard, leer dan zijn taal. Leer waarom paarden zijn wie ze zijn en doen wat ze doen. En bovenal : geef vertrouwen en respect aan je paard. Je krijgt het allemaal honderdvoudig terug."

» www.aneto-foresta.be

TEKST & BEELD SIS VAN EECKHOUT